

Sprawozdanie ze szkolenia z terapii teatrem w ramach projektu Teatr i Edukacja 2020.

Zajęcia zostały przeprowadzone przez dr Marzenę Wojciechowską-Orszulak w dniach 5-6.08.2020 w parku przy Stacji Orunia.

Tematem głównym było twórcze wykorzystanie teatru w edukacji ze szczególnym uwzględnieniem aspektu terapeutycznego oddziaływania teatru szkolnego. Uczestniczki projektu-nauczycielki mogły do swoich narzędzi dydaktycznych, dołączyć aktywne metody nauczania takie jak **drama i pantomima szkolna** oraz zapoznać się z elementami **teatru playback**, którym można się posługiwać po dłuższych szkoleniach i w zespole z psychologiem i pedagogiem szkolnym.

Dziesięciogodzinne zajęcia wpisywały się w cel projektu czyli aktywizację twórczą nauczycieli oraz podniesienie kwalifikacji w zakresie prowadzenia innowacyjnych zajęć. Mogły być również wsparciem dla nauczycielek w przygotowaniu przez nie autorskich prezentacji w swej społeczności z udziałem młodzieży w finale projektu, w którym wykorzystają zdobytą wiedzę.

Temu był poświęcony drugi dzień, w którym była mowa o możliwości wprowadzania elementów **happeningu i performansu** dla odświeżenia stylistyki teatru szkolnego.

Uczestniczki zapoznały się też z **metodą listu**, do którego wstępem może być **rozmowa, piosenka, tekst literacki czy artefakt**. Został wyłoniony problem wykluczenia, zdarzający się również w społecznościach szkolnych. W ramach ćwiczenia powstał list, który następnie posłużył pracy w grupach, które pokazały różne etapy życia nadawcy listu i możliwość rozwiązania problemu.

Przy tej wspólnej pracy panie mogły poznać elementy pracy reżysera szkolnego i zakończyć swoją pracę pokazem **etiudy teatralnej, złożonej z trzech różnych stylistyk** nagranej i sfotografowanej.

Aby Panie mogły swobodnie poczuć się w skonstruowanych w grupach rolach poprzedniego dnia zapoznały się z **pojęciem teatroterapia**, jak również przeszły cały szereg rozgrzewek teatralnych tzw. **psychogimnastyki** czyli ćwiczeń uspakajających, jak i pobudzających do twórczego działania typu **kontaktu wzrokowego w parach, "trójkątów", ćwiczeń wokalnych mimetycznych, etiud ruchowych z zadaniem typu: wiatr czesze włosy**. Mogły też przetrenować włoską metodę tzw. **"okienka"**, które polega na narysowaniu postaci związanej z własną osobą, napisaniu zdania - klucza oraz odpowiadania za kotarą na pytania reszty grupy. Zadanie ma charakter diagnostyczny i integrujący grupę.

Największe zaangażowanie uczestniczki wykazały w zadaniu typu teatr playback, w którym zostały poruszone tematy trudności w komunikacji domowej. Na pewno trudność stanowiło takie poprowadzenie zajęć, aby zachować dystans społeczny, co wiązało się z eliminacją wielu ćwiczeń integrujących grupę.